

Toetssteen der ware en valse genade

Th. Van der Groe

17. H.C. ZONDAG 12 – Waarom is Hij Christus, dat is een Gezalfde, genaamd?

Vr. 31. Waarom is Hij Christus, dat is een Gezalfde, genaamd?

Antw. Omdat Hij van God de Vader verordineerd is, en met de Heiligen Geest gezalfd, tot onze hoogste Profeet en Leraar, Die ons den verborgen raad en wil Gods van onze verlossing volkomen geopenbaard heeft; en tot onze enige Hogepriester, Die ons met de enige offerande Zijns lichaams verlost heeft, en voor ons met Zijn voorbeding steeds tussentreedt bij den Vader; en tot onze eeuwige Koning, Die ons met Zijn Woord en Geest regeert, en ons bij de verworven verlossing beschut en behoudt.

Vr. 32. Maar waarom wordt gij een Christen genaamd?

Antw. Omdat ik door het geloof een lidmaat van Christus en also Zijner zalving deelachtig ben, opdat ik Zijn Naam belijde, en mijzelf tot een levend dankoffer Hem offere, en met een vrije en goede consciëntie in dit leven tegen de zonde en den duivel strijde, en hiernamaals in eeuwigheid met Hem over alle schepselen regere.

2. Komende nu tot de andere naam van Christus, of Gezalfde.

Wat ziet het geloof, bij een aandachtige en stille overweging, in het Goddelijk licht van de Heilige Geest, hier niet al weer een onuitsprekelijke luister en heerlijkheid in hun dierbare Heere en Zaligmaker, en hoe diep zinkt het daaronder niet weg in heilige aanbidding en gelovige omhelzing, zoals het met woorden niet is uit te drukken! Want deze Naam is zoveel als een nadere opening of verklaring van de vorige Naam van Jezus. Die betekent slechts in het algemeen, dat Hij de ware Verlosser of Zaligmaker is van de arme zondaren, die oprecht in Hem geloven. Maar de Naam van Christus wijst nog nader in het bijzonder aan, welke drie hoge ambten of heilige Middelaarsbediening de Zoon Gods, tot zaligmaking van Zijn gelovigen, door een Goddelijke aanstelling en bekwaammaking bekleedt en waarneemt. En zo geeft dezelve ons dan nog een omstandiger en duidelijker beschrijving, niet slechts van de gezegende Persoon en van het werk van de Middelaar, en hoe Hij Zijn volk eigenlijk zalig maakt, maar ook van Zijn commissie en ordening, welke Hij hiertoe van Zijn Vader bezit, als hebbende Hij Zichzelf niet verheerlijkt om Hogepriester, en zo ook niet om Profeet en Koning van Zijn gelovigen te worden, maar die tot Hem gesproken heeft: "Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd, Hebr. 5 : 5, en die Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft," Hand. 2 : 36.

Met deze heilige Naam, als met een sleutel, opent het geloof dan nu het kabinet van deze hemelse verborgenheid van de Middelaarsambten van de Heere Jezus, en maakt door de zielheiligende werking van de Geest dan ook tevens een recht gebruik van dezelve, tot zaligheid. De ware gelovigen aanschouwen hier de Heere Jezus Christus, als die van God de Vader (volgens vraag 31), verordineerd en met de Heilige Geest gezalfd is;

1. tot onze hoogste Profeet en Leraar, die ons de Vader Zelf en Zijn verborgen raad en wil, van onze Verlossing volkomen geopenbaard heeft. Zij bevinden zichzelf geheel blind naar de ziel, en geheel verduisterd in hun verstand. Daarover zijn zij innerlijk bedroefd en verslagen, ja, geheel verlegen en beschaamd voor de hoge God. Maar ziet, de vrijmoedige Geest des geloofs leidt hen tot de Heere Jezus Christus, als tot het Licht der wereld, des Vaders eniggeboren Zoon, die ons geworden is wijsheid van God, rechtvaardigheid, heiligmaking en verlossing, 1 Kor. 1 : 30. Zij erkennen Hem oprecht gelovig als de grote Profeet, door Mozes beloofd, Deut. 18 : 18, en als die gezonden Leraar der gerechtigheid, met Wiens komst in de wereld de Heere hun God hun de regen van de zuivere Evangelieleer zo rijkelijk heeft doen nederdalen, de vroege en spade regen, Joël 2 :23. Ja, van Wie de hoogwaardige heerlijkheid heeft uitgeroepen: *Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem*, Matth. 17 : 5. Hiertoe buigen zij hun zielen dan ook ootmoedig voor Christus neer, en omhelzen Zijn Woord, als volkomen waarachtig en Goddelijk, en trachten steeds een recht gelovig gebruik er van te maken, om er God en Zijn verborgen raad en wil van hun verlossing uit te leren kennen, naar des Apostels vermaning: *het Woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid*, Kol. 3 : 16. Zij onderwerpen zich verder ook aan Zijn heilige instellingen en ordonnantiën, door welke Hij de Zijnen de weg der zaligheid wil leren. Aan deze houden zij zich met grote zorgvuldigheid, en zij smeken de Heere zonder ophouden om Zijn genadige zegen over dezelve, en dat Hij toch gedurig met Zijn Heilige Geest daarnevens en daaronder in hun harten wil werken, om hun duistere ogen met de ware kennis van God en Zijn hemelse waarheid inwendig te verlichten, en hun pad alzo te maken als een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot de volle middag toe, Spr. 4 :18. En hier blijven zij dan ootmoedig en gelovig alzo wachten, en in stilheid des Geestes gedurig uitzien en naar Hem en Zijn hemels licht en onderwijs, en zij nemen zich vast voor, door Zijn genade, om de weg des geloofs nooit te verlaten, maar om volstandig tot het einde toe daarop te blijven wandelen, opdat zij mogen kennen en vervolgen om de Heere te kennen, Hoz. 6 :3. Zij ondervinden allen tesamen, zonder onderscheid, dat hoe zij zichzelf meer van de zondige en ijdele wereld afzonderen, en zich nauwer in het geloof aan de Heere Jezus en aan de weg van Zijn ordonnantiën vasthouden, zij Zijn zalige en dierbare Goddelijke onderwijzing dan ook meer mogen genieten, en hoe zij dan in de genade en in Zijn kennis ook dagelijks opwassen, 2 Petrus 3 : 18, en hoe waarachtig dat woord van hun Heiland is: *"Welgelukzalig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijne poorten, en waarnemende de posten Mijner deuren,"* Spr. 8 :34.

Zo is het ook hier gelegen met alle ware gelovigen, als gelovigen, dat is: zo en niet anders werkt eigenlijk het geestelijk leven des geloofs, door de gedurige kracht en invloed van de Heilige Geest en door het gebruik van de Evangelische middelen. Want wij wilden eens voor al, dat dit wel en recht verstaan mocht worden, dat, als wij gedurig zeggen, hoe de gelovigen plegen te doen en te handelen, wij zulks dan altijd verstaan van de geestelijke geloofswerkzaamheden naar de leer van de Heilige Schrift.

Wij zijn hier alleen bezig om de rechte aard en werkzaamheid van het ware zaligmakende geloof te beschrijven, als een Toetssteen van beproeving voor een ieder, om er zijn staat en weg aandachtig bij neer te leggen. Daarom wordt de gelovige hier door ons dan telkens voorgesteld als gelovige, zoals hij geestelijk wandelt in het leven of in de heilige oefening van het geloof.

2. Daarnaast onderwijst de gezegende naam van Christus de gelovigen ook van het priesterlijk ambt van de Zaligmaker, hoe Hij van God de Vader ook verordineerd en gezalfd is tot onze enige Hogepriester, die ons met de enige offerande Zijns lichaams verlost heeft, en ons met Zijn voorbedding steeds voortreedt bij de Vader. Wat bemerkt het geestelijk oog des geloofs hier niet een onuitsprekelijk groot onderscheid tussen de Heere Jezus en de voorbeeldige hogepriesters van het Oude Testament! Deze waren maar nietige en verdwijnende schaduwen van die ene ware Goddelijke Hogepriester, naar de ordening van Melchizédek, die met ene offerande in eeuwigheid volmaakt heeft degenen, die geheiligd worden, Hebr. 10 : 14, en Die altijd leeft om voor ons te bidden, Hebr. 7 : 25. Die ene offerande van Jezus en Zijn gedurige voorbedding voor de Troon des Vaders zijn als de twee hoornen van het altaar, welke de arme, boetvaardige en gelovige zondaars tot hun enig behoud aangrijpen, en waar zij door de Heilige Geest vast aan blijven hangen, zonder die ooit weer los te laten.

Laat, zegt een waar gelovige, alles wat er is of gevonden kan worden, mij vrij begeven, als ik maar alleen met mijn Hogepriester Jezus nauwer mag verenigd worden, en als ik de hemelse kracht van Zijn offerande en voorbedding meer in mijn ziel gewaar mag worden, door de zalige werking van Zijn Heilige Geest. In een woord, de gelovigen hebben geen andere toegang in het hemelse heiligdom en genieten geen andere gemeenschap met God, dan alleen door Christus, hun Hogepriester. Hij is hier de eerste en de laatste, en behalve Hem is er geen God, Jes. 44 : 6. Zalig zijn de ogen, die dit gezien, de oren, die dit gehoord, en de harten, die dit gesmaakt hebben! Dit is het Manna dat verborgen is.

3. Eindelijk leert ons die gezegende Naam van Christus ook, dat Hij het is, wie de Vader verordineerd en rijkelijk gezalfd heeft tot onze eeuwige Koning, Die ons met Zijn Woord en Geest regeert, en ons bij de verworven verlossing beschut en behoedt. Hier verdwijnt alle aardse macht, hoogheid en heerlijkheid, zo spoedig als maar de zon van het Goddelijke geloof enigszins helder in de ziel begint te schijnen. Mijn Jezus, zegt de gelovige, is de enige Koning, Wie de Vader gezalfd heeft over Sion, de berg Zijner heiligheid, Ps. 2 : 6, en aan Wie alle macht gegeven is in hemel en op aarde, Matth. 28 : 18. En ziet, hierop valt hij dan, met de vier dieren en met de vierentwintig Ouderlingen, neer, en aanbidt Hem, die leeft in alle eeuwigheid, Openb. 5 : 14. Wie zal die zalige neerbuiging van het geloof, die wonderlijke genade en kracht van de Heilige Geest toch recht naar waarde kunnen beschrijven? De gelovige buigt zijn hart zo laag voor Christus neer, totdat hij kan zeggen met de Apostel: "ik ben met Christus gekruist, en ik leef; doch niet meer ik, Christus leeft in mij," Gal. 2 : 20. Deze is de heilige verborgenheid van Christus regering en bewaring, dat Hij Zelf binnen in onze harten komt leven, door Zijn Woord en Geest. Minder is het niet, en meer kan het niet zijn. En hier sterven dan de eigen zin en wil des mensen, de eigen kracht en wijsheid en al het eigen, en Christus klimt dan in de ziel op Zijn Koninklijke troon en regeert daar nu met de scepter van Zijn genade en verbreekt al de werken des duivels, beschut en beschermt Zijn volk en vervult hen met alle rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest, Rom. 14 : 17. En dan heet het eerst recht: "uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid, zij zullen een vergelegen land zien," Jes. 33 : 17. Want zoveel als wij geestelijk zien in de spiegel van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, wonende in onze harten door het geloof, zoveel aanschouwen wij ook van de Vader en van de hemel, dat vergelegen land, alwaar Hij Zijn troon gevestigd heeft. En aldus is de heerlijke Naam van Christus dan ook een voornaam gedeelte van het wezenlijke voorwerp van ons geloof.

De geveinsde tijdgelovigen arbeiden nu ook weer om dit alles na te doen, en toch is hun verstand veel te vleselijk om er iets recht van te kunnen begrijpen. Er staat hun hier een enig ding voornamelijk in de weg, hetwelk hun verhindert, dat er ook zelfs de allerminste oprechte zucht of beweging des geloofs in hun harten plaats kan hebben. En dat is, dat zij in hun geveinsde staat, nimmer een zodanig heilig en geestelijk gezicht bekomen van hun rampzalige zielsblindheid, van hun doemwaardige goddeloosheid en van hun dodelijke onmacht, dat die droevige ellenden hun waarlijk tot een drukkende last worden,

waar zij ten enenmale onder bezwijken moeten, en alzo het leven geheel moeten verliezen, ten einde in de grond van het ware geloof geplant te worden, en tot Christus te roepen, in ware verbrijzeling des harten: *"Heere, behoedt ons, wij vergaan,"* Matth. 8 :25.

Laten zij nu, die deze drieërlei ellende in hun eigen gemoed nog nooit recht geleerd hebben, met de drie Middelaars-ambten en met de Heere Jezus Christus Zelf woelen en wurmen zoveel zij willen, en laat de zon van hun waangeloof ook nog zo helder en warm schijnen, zij missen toch altijd het wezenlijke van de zaak. Zij blijven, voor en na, altijd gebonden zitten en hangen in zichzelf, en komen nooit waarlijk gelovig in Christus. Zij klauteren wel, door de gewone gaven van de Geest, als langs een ladder van vele sporten rondom de buitenste kant van de Ark, en zij houden zich met losse touwen daar zo aan vast voor een tijd, maar zij komen daar nooit in, maar vinden de deur en het venster altijd gesloten. Zij werkten maar alleen met sommige gaven en weldaden van Christus, maar niet geestelijk met Zijn Persoon of met de Middelaar Zelf, in de manier van het geloof. Zij doen de Heere Jezus Christus Zelf nooit aan, hoezeer zij zich ook mogen winden in Christus klederen. De eigenwijsheid, gerechtigheid, kracht, lust, zin en wil geheel te verzaken, en dan te zeggen met de Apostel, uit de grond des harten: *"het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin, en hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus wil schade geacht,"* Fil. 1 : 21 en 3 : 7, dit zal voor het gehele geslacht van de geveinsden wel eeuwig een verzegeld boek blijven; zij mogen dan ook begrijpen, spreken en doen wat zij willen, totdat de genade zelf in hen komt werken, om hen te bekeren van de macht des satans tot God, want het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat, en hetzelfde is niet gelegen in woorden, maar in kracht, Luc. 17 :20, 1 Kor. 4 : 20.

Maar naardien de Middelaar Jezus Christus zeer nauw in de Geest verenigd is met al Zijn ware gelovigen, die Zijn lichaam zijn, en de vervulling desgenen, die alles in allen vervult, Ef. 1 : 23, zo is die gezegende Naam van Christus dan ook als een olie die uitgestort is, en die neerdruipt van het hoofd van Aäron op zijn baard, en van de baard op de zoom van zijn klederen. En hiervandaan worden de ware gelovigen dan ook Christenen geheten. Deze is de nieuwe naam van de Heilige Geest, geschreven op de witte keursteen, welke niemand kent, dan die hem ontvangt, Openb. 2 : 17.

Doch die hem geestelijk en gelovig ontvangen, vertrouwen ook, dat deze dierbare Naam, welke alzo komt afvloeien van Christus' Goddelijke Middelaarsbediening, geen ledige pronktitel is, neen, *maar een zeer uitnemende naam van genade, van kracht en van zaligheid, en dat die hun gegeven en toegeëigend wordt* (volgens Vraag 32), *omdat zij door het geloof lidmaten van Christus, en alzo Zijner zalving deelachtig zijn.* Want het ware geloof maakt een zodanige allernauwste vereniging tussen Christus en Zijn gelovigen, als tussen het hoofd en het lichaam of de leden, tussen de boom en de takken, tussen man en vrouw enz., zodanig dat de oprecht gelovigen, zowel die zwak als die sterk zijn, in de grond dan allen te samen, zonder onderscheid, leden van Zijn lichaam zijn, van Zijn vlees en van Zijn benen, Ef. 5 : 30, en zodanig ook eeuwig zullen blijven, zonder van hun Hoofd Christus ooit wederom gescheiden te worden. Want diezelfde Geest welke in Christus is, is ook in hen, waardoor zij dan de Heere aanhangen en een Geest zijn met Hem, 1 Kor. 6 : 17. Die hemelse olie verteert nooit, die vetigheid van de olijfboom droogt nooit op, maar de zalving, die zij van Hem ontvangen hebben, blijft in hen, 1 Joh. 2:27. En gelijk zij bestendig en onvergankelijk is, alzo is zij ook een zeer krachtige Goddelijke werking, want zij maakt de gelovigen bekwaam, en wekt hen steeds op, om in de gemeenschap van hun gezegend Hoofd, de Heere Jezus Christus, mede een drieërlei heilige en geestelijke geloofsbediening volstandig tot het einde toe te blijven bekleden.

1. Om namelijk als geestelijke Profeten, de naam van Christus te bekennen, en die met hart, mond en wandel t' aller tijd en in alle gelegenheid te prijzen en te verheerlijken, verkondigende de deugden desgenen, die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, 1 Petrus 2 :9. Want van hen toch zegt de Heere: *dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen,* Jes, 43 : 21.

2. En om als heilige Priesters, zichzelf tot een levendig dankoffer Hem te offeren, gevende zichzelf geheel aan de Heere, 2 Kor. 8 : 5, Die hen met Zijn bloed verkregen en duur gekocht heeft, Hand. 20 : 28; 1 Kor. 6 : 20, tot Wiens eer en heerlijkheid zij dan nu ook maar alleen begeren te leven, en in al Zijn wegen, met blijdschap des harten, steeds te wandelen, en Hem daarin te dienen, zonder in enig ding meer hun eigen weg of lust te willen volgen, maar hetzij dat zij leven, de Heere te leven, en hetzij dat zij sterven, de Heere te sterven, Rom. 14:8.
3. En eindelijk, om ook als geestelijke koningen, met een vrije en goede consciëntie, in dit leven, tegen de zonde en de duivel te strijden, en hiernamaals in eeuwigheid met Hem over alle schepselen te regeren. Het leven van Gods kinderen hier op aarde is toch een gedurige strijd tegen de inwonende zonde, de duivel en de wereld: *"En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo hij niet wettelijk heeft gestreden,"* 2 Tim. 2 : 5. Maar ziet, de grote Koning Christus, de Vorst van het heir des Heeren, leert het hun ook zelf: *"Hij onderwijst hun handen ten strijde, hun vingeren ten oorlog,"* Ps. 144 : 1. Zij strijden onder Zijn banier, en met Zijn geestelijke wapenrusting. Hij trekt gedurig op voor hun aangezicht, en als zij somtijds schijnen te zullen bezwijken, dan omgordt Hij hen met kracht ten strijde, en doet onder hen neerbukken die tegen hen opstonden, Ps. 18 : 40. Hij geeft een trapsgewijze overwinning, en maakt dat zij hun vijanden allengs uitdrijven, door Zijn Geest en genade, totdat Hij de satan haast onder hun voeten zal verpletteren, Rom. 16 :20, als wanneer zij meer dan overwinnaars zullen zijn, door Hem, die hen lief gehad heeft, Rom. 8 : 37.

Wat zal het niet een heerlijke en volzalige overwinning zijn, als die arme strijders ook eens vrolijk zullen uitroepen: *"ik heb de goeden strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid!"* 2 Tim. 4 : 7, 8, en als zij, onder die grote schare, die niemand tellen kan, mede staan zullen voor de troon en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palmtakken in hun handen! Openb. 7 :6. Dit hopen en verwachten alle ware gelovigen, en hoe geestelijker zij leven, hoe meer zij steeds meer verlangen en zuchten in hun aardse strijd, dat hun Heere hen haast zal komen aflossen, en hen wandeling zal geven onder deze, die hier staan, Zach. 3 : 7.

Maar het rampzalig geslacht van de *waangelovigen* pronkt al mede met deze voortreffelijke naam van Christenen, hoewel zij van deszelfs kracht niets geestelijk verstaan. Zij zijn allen te samen maar blote naamchristenen en bedrieglijke schijnchristenen. De gewone gaven van de Geest konden zelfs een koning Agrippa bewegen *om bijna een Christen te worden*, Hand. 26 : 28; maar verder dan bijna kwam het ook niet. En met duizend Christenbelijders komt het ook nooit verder, omdat Christus Zelf, door Zijn Geest, niet komt wonen in hun harten. Zij breken nooit door tot de nieuwe geboorte des Geestes, en zij worden aan hun zielen ook niet waarlijk besprengd met het bloed van de Middelaar. Hier vandaan is het, dat zij ook nooit die overwinning bekomen over de satan, over de ijdele wereld en over hun zondige begeerlijkheden, waar die heerlijke belofte aan is vastgemaakt: *"Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de Tempel mijns Gods, en hij zal niet meer daar uitgaan, en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods, en de naam der stad mijns Gods, namelijk het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel van mijn God afdaalt, en ook mijn nieuwe naam,"* Openb. 3:12. Deze kinderen komen wel tot aan de geboorte in een dag der benauwdheid, schelding en lastering, als zij door de kennis des Heeren en Zaligmakers de besmetting der wereld beginnen te ontvlieden, maar ziet, daar is dan nog geen kracht om te baren, Jes. 37 : 3. Zij strijden wel tegen de satan, maar de overwinning volgt niet, de banden der blindheid en van het ongeloof raken niet los. Zij hangen wel enigszins van buiten aan Christus vast, maar zij komen nooit waarlijk in Christus. Zij kunnen hun harten niet gebogen krijgen, om Hem oprecht het jawoord van het geloof te geven, en al hun vorige minnaars, om Zijnentwil, geheel te verlaten. Daarom kan het geestelijk huwelijksverbond tussen Christus en hen ook onmogelijk voltrokken worden, maar de zaak blijft op zijn best altijd nog staan in de onderhandeling. En ofschoon zij in zulke staat ook al duizendmaal mogen zeggen: *"ik ben des Heeren, en zich noemen met de naam Jacobs, en met hun hand schrijven, ik ben des Heeren, en zich noemen met de name Israëls,"* Jes. 44 : 5, zo ontvangen zij van de Heere

toch alleen dit antwoord: noemt zijn naam *Lo-Ammi*; want *gijlieden zijt mijn volk niet; zo zal Ik ook de uwe niet zijn,*" Hos. 1 : 9.

Geef eerst uw gehele hart aan Mij, zegt Christus tot hen, en dan zal Ik ulieden ook mijn nieuwe naam geven, en Ik zal Mijn heerlijkheid op ulieden leggen. Maar, deze billijke voorwaarde is al te zwaar voor een geveinsde, die het niet uit kan staan, dat zijn hart zo geheel los gescheurd zou worden van de beminnelijke Delila dezer wereld. Armhartige Christenen voorwaar! die een deel zondige lusten nog niet kunnen verzaken, om zulk een heerlijke en volzalige Christus, in Wie al de volheid Gods woont, Kol. 1 : 19. Wat zal eens Christens naam en stijve inbeelding hun toch kunnen helpen, als zij eens eindelijk, in de schoot van de satan zeer droevig verschrikt zullen wakker worden? Laten de arme mensen hun kostelijke zielen hier dan toch recht beproeven, of zij waarlijk zijn degenen, welke zij reeds in de doop geheten werden! *Ziet, nu is 't nog de welaangename tijd, ziet, nu is 't de dag der zaligheid,* 2 Kor. 6 : 2. Laten zij dit wel bedenken.

b. *Komende nu tot de Naturen van de Middelaar, de Goddelijke en de menselijke, zo opent zich voor ons al weer een zeer heerlijk kabinet van de hoogwaardigste Goddelijke verborgenheden.*

Wij vinden hier de Immanuël, God met ons, in de ene Persoon van Christus. Dit is veel groter wonder van Jehova's eeuwige kracht en Goddelijkheid, dan de Schepping van die twee grote kunstwerken, van hemel en aarde, ooit kon zijn. Een Immanuël is oneindig meer dan duizend geschapen werelden. Gelijk de bijen neerzitten op de geurige bloemen, om daar de zoete honig uit te zuigen, also zuigt ook het geloof uit deze Goddelijke bloemen van Christus twee Naturen, in de Eenheid van Zijn Persoon, de allerliefelijkste geestelijke honing van de hemelse genade, waar al de delicatessen van deze vergankelijke wereld toch maar bij geacht zijn als een stinkende zwijnendraf. Laat ons hier de ware geloofswerking dan eens weer gaan bezien.